

(המשך מעמוד 38)

המישרד בישראל של הוועד ה' יהודי-אמריקאי מוציא בישראל כתביעת בשם תפוצות ישראל. גיי ליונו האחרון של הריבעון, שיצא בחורף זה, מוקדש לבחינת התהר ליכים באוכלוסיה היהודית בעולם. 160 עמודי החוברת מוליכים למס' קנה דריממעית: כל מי שיערוך תוכנית לטווח-ארוך באשר למ' דינת ישראל, כלכלתה ומדיניותה, חייב להביא בחשבון, שתוך כמה עשרות שנים תהווה ישראל את

פחות בשני העשורים האחרונים. ורק בישראל מסתמן גידול מתון. **ואלה, כנראה, מיספרי הי' הודים בעולם כיום:**

- ארצות-הברית — 5.370.000
- קנדה — 295.000
- ברית-המועצות (על-פי מיפ' קד משנת 1979) — 1.811.000
- אסיה (מלבד ישראל) — 88.000
- דרום-אפריקה ורודזיה — 120.000
- אפריקה (מדינות אחרות) — 57.000
- צרפת — 535.000
- בריטניה — 400.000
- יתר ארצות אירופה — 381.000
- דרום אמריקה ומרכזה — 500.000
- אוקיאנה — 72.000
- סך-הכל 9.624.000

כיוון שמרבית האומנים הללו מת' ייחסים לאמצע שנות השיבעים, וכיוון שמיספר היהודים נתון בירי' דה מתמדת, ברור שזו ההערכה המקסימלית, ויתכן מאוד שמיספר היהודים בעולם נע עתה סביב תישעה מיליון. ברור גם כיצד שונים נתונים אלה מן הנתונים הרישמיים המתפרסמים מפעם ל' פעם, והמדברים על קרוב ל-6 מיל' יוני יהודים בארצות-הברית, יותר מ-2 מיליון יהודים בבריית-המוע' צות, כ-700 אלף יהודים בצרפת, וכ-800.000 יהודים בארצות אמ' ריקה הלטינית.

הסיבה העיקרית לשינוי הדימור גרפי, זו הניצבת בבסיס כל ההסבר רים הדימוגרפיים, היא פשוטה: ככל שמתפר מצבם של היהודים, כן מתמעט מיספרם. תופעות של אנטישמיות הן מעטות, מפוררות, ולא נראה שהתגברו באורח מש' מעותי ושיטתי גם בעת המשבר הכלכלי הפוקד את העולם בשנים האחרונות. התוצאה: גישואית-ת' רובת רבים יותר, טמיעה רבה יו' תר באוכלוסיה. הדת — אחד ה' גורמים לאנטישמיות — חדלה למ' לא את התפקיד המרכזי שמילאה במאות שעברו, ואף בתחילת המאה הזאת, וגם זהו גורם המקל על הטמיעה. אך הגורם החשוב ביותר הוא מצבם הכלכלי המשתפר של היהודים בעולם, רמת-השכלתם ומיקומם בסולם-התעסוקה. ככל ש' אלו עולים, כן יורד הפיריון הטיבר עי, וכן גם עולה שיעור גישואי-התערובת.

ישראל בלי הגולה. מימצאים מסוג זה הביאו את הפרופסור ער' זיאל שלמץ לנסות את כוחו בחיזוי מיספר היהודים בישראל ובעולם בשנת 2000. על-פי הערכתו היה מיספר היהודים בתפוצות בשנת 1975 כ-10 מיליון, ובישראל — כמעט 3 מיליון. שלמץ מעריך כי בעוד 20 שנה יהיה מיספר היהודים בעולם בין 7.430.000 ל-8.249.000, ומיספר יהודי ישראל בין 4.359.000 ל-4.962.000. משמ' עת הדבר היא, שהיהודים בישר' אל המהווים היום כ-23% מכלל היהודים בעולם, יהיו בשנת 2000 כ-37% מכלל היהודים.

יש מי שתולים תיקנות בתהלי-כיב, "אובייקטיביים", ומבקשים ל' הצביע מדי פעם על התגברות ה' השפעה הדתית, או מידת ההזד' הות האתנית-לאומית של המיעוד' טים במערב כולו. אך כל אלה הם לעיתים בבחינת אופנות-חולפות, או הליכים מוגבלים, שמידת השפעתם לטווח של שנים מעטה ביותר. קברניטי המדיניות בישר' ראל צריכים להתחיל להתרגל ל' מחשבה שבעוד עשרות שנים מע' טות תהווה ישראל את מרכזה ה' אוכלוסין הגדול ביותר בעוד' למ, ולא תוכל לסמוך עוד על תמיכתם הפוליטית והפינאנ' סית של היהודים במערב.

מנהיג ציוני גודרמן יש ציונים בגולה

הקיבוץ היהודי הגדול ביותר בעור' למ (אלא אם כן יגבר ויתמיד זרם הרידה העצום של השנתיים האחר' רונות), ושוב לא יהיה לה עורף יהודי משמעותי במדינות המערב. **"משבר האוכלוסיה היהודי"** רית'. הנתונים המופיעים בתפור' צות ישראל עומדים בניגוד לתח' זיות ולמיספרים האופטימיים המור' פצים בדרך כלל על-ידי השופרות הרישמיים של המוסדות הציוניים השונים, או דוברי ממשלות יש' ראל.

פרופסור רוברטו בקי, פרופסור לדימוגרפיה ולסטטיסטיקה באוני' ברסיטה העברית בירושלים, כותב במבוא למחקרים המתפרסמים בחור' ברת:

"בנוסף לערכם המדעי, יש למח' קרים בדימוגרפיה של יהודי הגולה עניין לאומי ברור: הם מגלים בכל חריפותו את המשבר שבו נתונה האוכלוסיה היהודית בתפוצות. אוכ' לוסיה זו קטנה היום ממה שנהוג לחשוב, והיא הולכת ומתמעטת כתוצאה מהזדקנות, מצימצום ה' פיריון, ומכירסום הנגרים על-ידי טמיעה בכלל וגישואית-ערובת בפרט.

תופעות אלו לא זכו עדיין לת' שומת-הלב הראויה מצד מנהיגי היהדות בגולה ובישראל ומצד ה' ציבור כולו."

בשנתון הסטטיסטי האחרון, שהור' ציאה הלישכה-המרכזית-לסטטיסטי' קה, נוקבים במיספר של 14,396,000 יהודים המצויים בעולם, כולל יש' ראל. כל החוקרים המשתתפים ב' חוברת דוחים מיספר זה כחסר' שחר וכמוגזם מאוד, מיספר שאין לו אחיזה בסקרי-אוכלוסיה או ב' אומדנים מדעיים מוסמכים. על-פי נתוני השנתון-המרכזי-לסטטיסטי' סיקה נמצא מיספר היהודים בעור' למ (מחוץ לישראל) בעלייה מתמ' דת מאז 1945, לאחר השואה. על-פי הנתונים המובאים בחוברת ה' תפוצות ישראל, נמצא מיספר הי' הודים בעולם בירידה מתמדת ל'

לא רק גזר-דין לנאשמי הרצח

ספר

שהורשע כנסיון להשמדת ראיות ונידון ל-18 חודשי מאסר; ומימון זון, היחיד שהודרה כאשמתו, הורשע בסיוע לאחר מעשה, וני' דון לשנתיים מאסר. אך מתחת לפני השטח מכיז פסק-הדין השלכות נוספות, ארוכות-טווח יותר לגבי חזק גדול מהנאשמים, העדים, עורכי-הדין ואנשים שאינם קשורים ישירות למישפט.

פסק-הדין משתרע על עשרות עמודים ונכתב בקפידה רבה. השופטים השתדלו להקנה את כל החומר וזא להשאיר מאומה לספק. לפסק-הדין השלכות מיידיות לגבי ארבעת הנאשמים: טוביה אושרי, שהורשע ברצח ונשדח למאסר-עולם; יצחק אהרוני, שהורשע בסיוע לאחר מעשה ובהשמדת ראיות ונידון לשנתיים מאסר; ישראל דנוך,

הכניסן לארגונים של המיפעל, כדי להסתיר את הפשע. בכך עבר, כנראה, אהרוני לפחות את הע' בירה של שותף לרצח לאחר מע' שה, עבירה שעליה נידון מימון לוי לשנתיים מאסר.

ברור על כל פנים, כי אהרוני ילמד היטב את פסק-הדין, כדי ל' הסיק אם כדאי לו לחזור לארץ, או להישאר במקום מחבוא.

שרה דנוך:

מאסר לאהוב וחשש לגורל דמי-המזונות

עוד טרם הסתיימה קריאת פסק' הדין על-ידי השופטים, הוציאה שרה ממחטת נייר מארנקה והחלה מוחה דמעות מעיניה. לאט לאט גבר זרם הדמעות, אפה האדים ועיניה התנפחו. היא יצאה למיסי' דרון. שם התיישבה על ספסל ליד סניגורה, צדוק צארום, ועישנה ב' עצבנות. הוציאה ממחטת בד והמ' שיכה לבכות בגלוי.

מאסר העולם שנספק לאושרי השפיע עליה במישרין. מזה כשר' נתיים היא אהובתו של אושרי, וגרמה קרע בחיי גישואיו. היא

ילדה לו בת, וקיבלה אותו בדיר' תה אחרי שהתגלו הגופות. שרה נאשמה גם היא בתיק זה בסיוע לאחר מעשה, אך זוכתה בלי צורך להשיב לאשמה, מייד עם תום רא' יות התביעה.

פסק-הדין אומר לגביה כי היא תשאר לבדה עם בתה התינוקת, ללא הגבר שאותו היא אהבת. ית' כן שלפסק-הדין תהיה השלכה על תשלום המזונות לילדה.

שרה שאלה את עורך-הדין כמה שנים הן מאסר עולם, והוא הסביר לה כי לפי החוק מאסר עולם על רצח הוא מאסר עד למותו של העבריין. אלא שבמדינת-ישראל

מות עם הקורבנות. קבע בית-ה' מישפט.

"בית-המישפט סגר את אושרי, עד שאפילו אמו לא תוכל להוצי' או משם", אמר מישפטן שהיה נו' כח בעת הקראת פסק-הדין.

רחמים אהרוני:

האשה רשמה והבעל יחלים אם לחזור

הוא לא היה נאשם בתיק. כיוון שלא חזר ארצה. הוא נשאר בחוץ' לארץ, עוקב אחרי המישפט. אשתו רשמה בבית-המישפט רשימות יומ' יומיות על מהלך המישפט.

אהרוני לא היה נתון לסחיטה מידי הקורבנות, לפי העדויות שהיו

לפני בית-המישפט, ולא היה צריך לחשוש מהם. השניים נספלו רק לאושרי, אותו האשימו ברצח איש ברונקס, וממנו דרשו כספים כפי' צוי. בו גם התעללו השניים, הש' פילוהו, הכריחו אותו לחפור ל' עצמו קבר והשתינו עליו בשפת הים.

הפגישה בבר-בקר נקבעה לכ' אורה על מנת לעשות סולחה בין הצדדים, ולא ברור מתוך העדויות אם אהרוני ידע על כוונותיו של אושרי לרצוח את השניים, ולא לשלם להם את הכספים שדרשו. רק קביעה עובדתית אחת, כי אהר' רוני ניסה בעצמו את העוון לפני הרצח וטען, כי המשתיקול אינו פועל, עלולה לרמוז לדעתם של השופטים.

לפי גירסתו של ערוסי, שהת' קבלה בבית-המישפט, ישב רחמים במישרדו ושוחח עם השניים, כא' שר התנפל עליהם אושרי והרגם. לדברי ערוסי יצא אז רחמים נר' עש מחדרו ושאל "מה עשית? היית יכול להרוג גם אותי!"

אולם ערוסי ממשיך ומספר, כי רחמים עזר לחתוך את הגופות ול'

טוביה אושרי:

מרצון חופשי וכלי הגנה עצמית

בית-המישפט הרשיעו ברצח ב' כוונה תחילה, דן אותו למאסר עולם, שהוא עונש-חובה בעבירה זו. אולם מי שקרא את פסק-הדין בעיון, ראה שהשופטים חשבו כבר

על אפשרות העירעור, והקדימו רפואה למכה. הם קיבלו את גירסתו של רמי ערוסי, לפיה אושרי ארב לקורבנות בחדר הכניסה, ליד רמי ערוסי, והוא אשר התפרץ לחדרו של אהרוני וריסס אותם ביריות מ' עווי עם משתיקול.

השופטים קיבלו את גירסתו של רמי ערוסי ללא פיקפוק, אולם התי' ייחסו גם לאפשרות שגירסתו של אושרי היא הנכונה, כאלטרנטיבה. השופטים ניתחו גם אותה ומצאו, ללא צל של ספק, כי גם לפי גיר' סה זו היו מרשיעים את אושרי ב' רצח בכוונה תחילה. אפילו ישב בעצמו בחדר אחד עם אהרוני והקורבנות, והיורה היה ערו' סי' ששמע את קריאתו של אושרי, הרי פעל ערוסי כשליחו של אושרי. הוא תוכנת והודרך על-ידי אושרי, הנשק הגיע לידיו מ' אושרי, ולכן פעל כזרועו של ה' רוצח.

גם את האפשרות של הגנה עצ' מית דחו השופטים ללא קושי. לפי הפסיקה אין הגנה זו עומדת למי שהכניס עצמו לסכנה מרצון חופ' שי, וכך עשה, לדבריהם, אושרי. הוא ידע כי השניים מצפים שישר' לו להם 300 אלף דולר, ואם לא, יפגעו בו. כיוון שלא הכין את הכסף, הרי שהיה מוכן להתכתי' שות איתם, וכדי לקבוע את תר' צאתיה הכין נשק, עווי עם מש' תיקול, וביקש מערוסי לירות. הוא יכול היה לרדת למחתרת, או לוב' רוח מהארץ, אם רצה להימנע מעי'